

Nr 119.

Av herr **Jespersion**, ang. statsbidrag åt vissa distriktsveterinärer i Malmöhus län.

Genom samstämmiga beslut av Malmöhus läns landsting och hushållningssällskap fastställdes år 1901 organisation av länets distriktsveterinärväsen. Enligt denna var länets landsbygd indelad i 16 veterinärdistrikt, och inom varje distrikt fanns anställd en av länets veterinärstyrelse antagen distriktsveterinär, vilkens avlöning utgjorde 1,000 kronor, därav 400 kronor från landstinget, 400 kronor från hushållningssällskapet och 200 kronor från distriktet.

Sedan fråga uppstått om sådan reglering av veterinärdistriktena inom länet, att dessas antal framdeles borde utgöra 22, samt 1912 års riksdag beviljat statsbidrag med 600 kronor såsom begynnelselönen och 200 kronor såsom ålderstillägg efter fem år till varje distriktsveterinär, under villkor att landstinget för varje distriktsveterinär garanterade en begynnelselön av minst 1,200 kronor och ett ålderstillägg av minst 200 kronor ävensom svarade för erläggandet av de pensionsavgifter, som eventuellt komme att erfordras, ingick länets veterinärstyrelse till Malmöhus läns landsting år 1912 med framställning, att landstinget måtte besluta, bland annat, att till avlöning åt distriktsveterinärer i länet bevilja för ett vart av åren 1913—1922 *dels* ett anslag av 26,400 kronor att årligen utgå med 1,200 kronor såsom begynnelselön åt varje av 22 distriktsveterinärer, *dels* ett förslagsanslag av 3,200 kronor att utgå med 200 kronor såsom ålderstillägg till dem av ifrågakarande veterinärer, som kunde uppvisa minst fem års väl vitsordad tjänstgöring inom distriktet, med vilket rätt till tjänstårsberäkning varit förenad, *dels ock*, för den händelse pensionering av distriktsveterinärerna med bidrag av statsmedel komme till stånd, såsom bidrag till denna pensionering de belopp, som i sådant avseende kunde bliva stadgade.

Vid inom landstinget verkställd omröstning, däri endast landsbygdens representanter deltog, beslöt landstinget med 30 röster mot 22 att bifalla veterinärstyrelsens framställning.

Jämte det landstinget underställde sitt beslut Kungl. Maj:ts prövning, anhöll landstinget, att landstinget måtte för nämnda tioårsperiod komma i åtnjutande av statsbidrag till distriktsveterinärernas avlöning på sätt i mom. I av Kungl. cirkuläret den 5 juli 1912 angående statsbidrag till distriktsveterinärernas avlöning funnes angivet.

Vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t den 31 december 1912 fann emellertid Kungl. Maj:t, enär vid fattande av landstingets beslut icke två tredjedelar av de avgivna rösterna förenat sig om beslutet, detsamma icke kunna av Kungl. Maj:t godkännas, vid vilket förhållande landstingets framställning om statsbidrag till distriktsveterinärernas avlöning icke föranledde någon Kungl. Maj:ts vidare åtgärd.

Sedermera har landstinget vid sammanträde den 16 september 1913 beslutat att till avlöning under år 1913 åt de 16 distriktsveterinärer, som då vore anställda inom länet, bevilja ett anslag av 19,200 kronor att utgå med 1,200 kronor till dem var, och att, intill dess Kungl. Maj:t, på framställning av landstinget, annorlunda bestämt, dock under minst tio år, årligen från och med år 1914 erlægga dels 26,400 kronor att utgå med 1,200 kronor som begynnelselönen till varje av 22 distriktsveterinärer, dels 3,200 kronor, förslagsvis, att utgå med 200 kronor såsom ålderstillägg till dem av ifrågavarande 22 veterinärer, som kunde uppvisa minst fem års väl vitsordad tjänstgöring inom distriktet, med vilket rätt till tjänstårsberäkning varit förenad, dels ock, för den händelse pensionering av distriktsveterinärerna med bidrag av statsmedel komme till stånd, såsom bidrag till ifrågavarande 22 distriktsveterinärers pensionering de belopp, som i sådant avseende kunde bliva stadgade.

Jämte det landstinget hos Kungl. Maj:t hemställde om godkännande av sistberörda beslut, anhöll landstinget, att landstinget måtte komma i åtnjutande av statsbidrag för år 1913 till avlöning av 16 distriktsveterinärer samt för ett vart av åren 1914—1923 till såväl begynnelseavlöning åt 22 distriktsveterinärer som ålderstillägg, allt i enlighet med de bestämmelser, som i kungl. kungörelsen den 31 december 1912 angående distriktsveterinärers avlöning funnes angivna.

Kungl. Maj:t, som väl godkände landstingets beslut och medgav, att till uppehållande av distriktsveterinärbefattningarna i ifrågavarande 22 distrikt finge från och med år 1914 utgå statsbidrag under de i nämnda kungl. kungörelse stadgade villkor och i enlighet med där meddelade bestämmelser, fann dock landstingets framställning om statsanslag för

år 1913 till avlöning åt 16 distriktsveterinärer icke kunna bifallas, enär 1913 års landsting vid beviljandet av anslag till avlöning åt veterinärerna med 1,200 kronor icke tillika anslagit medel såsom bidrag till ålderstillägget, där sådant ifrågakomme, och sålunda icke fullgjort vad i 2 § av berörda kungl. kungörelse stadgats såsom villkor för statsbidragets erhållande.

Sedan slutligen länets landsting, som vid sammanträde den 22 september 1914 till ålderstillägg åt 16 distriktsveterinärer för deras tjänstgöring under år 1913 beviljat ett anslag av 3,200 kronor att utgå med 200 kronor till varje, hos Kungl. Maj:t hemställt om statsbidrag med dels 9,600 kronor till avlöningar åt samma distriktsveterinärer för deras tjänstgöring under år 1913 och dels 3,200 kronor såsom dem tillkommande ålderstillägg för samma år, vilken framställning blivit tillstyrkt såväl av k. medicinalstyrelsen som av k. statskontoret, på sätt framgår av dessa myndigheters vid motionen fogade yttranden, har Kungl. Maj:t vid föredragning den 26 mars 1915 av detta ärende funnit landstingets framställning icke kunna bifallas.

Ifrågavarande 16 distriktsveterinärer, vilka samtliga voro berättigade att för år 1913 åtnjuta ålderstillägg, hava sålunda för nämnda år gått förlustiga icke allenast statsbidraget till begynnelselönen, 600 kronor för varje, utan även det ålderstillägg, 200 kronor, som skolat av statsmedel utgå till envar av dem.

Enär det torde vara med billighet och rättvisa överensstämmande, att dessa veterinärer hållas skadeslösa för den minskning i deras löneinkomster för år 1913, som, på sätt ovan anförts, uppkommit utan deras eget förvållande, får jag hemställa,

att riksdagen måtte medgiva, att statsbidrag åt ifrågavarande 16 distriktsveterinärer för deras tjänstgöring under år 1913 må utbetalas med dels 9,600 kronor såsom lön och dels 3,200 kronor såsom ålderstillägg.

Stockholm den 27 januari 1916.

J. P. Jespersen.

Avskrift.

Bilaga.

Underdånigt utlåtande.

Medicinalstyrelsen har för sin del intet att invända mot nådigt bifall till föreliggande underdåniga ansökan.

Underdånigst
B. Buhre.

Gust. Kjerrulf. Herm. Petersson. Richard Stenbeck. Fred. Bissmark. Erik Åberg.

/ Gustaf Tägtström.

Stockholm den 2 november 1914.

Medicinalstyrelsen, angående statsbidrag för år 1913 till distriktsveterinärväsendet i Malmöhus län.

(Stämpel.)

Underdånigt utlåtande.

Då Malmöhus läns landsting numera fullgjort det i nådiga kungörelsen angående statsbidrag till distriktsveterinärers avlönande den 31 december 1912 föreskrivna villkoret om erläggande av minst 200 kronor såsom bidrag till ifrågakarande 16 distriktsveterinärers ålderstillägg för år 1913,

då någon viss tid, inom vilken statsbidrag i förevarande hänseende skall av landsting sökas hos Eders Kungl. Maj:t, icke blivit föreskriven,

och då det alltsedan år 1913 å riksstaten uppförda anslaget till bidrag till distriktsveterinärers avlönande är av förslagsanslags natur,

anser statskontoret hinder icke möta för att det nu av landstinget för år 1913 begärda statsbidraget anvisas från nyssberörda förslagsanslag.

Stockholm den 26 februari 1915.

Underdånigst
Hans Wachtmeister.

Per Södermark.

/ Gustaf Ahlm.

Statskontoret, angående statsbidrag till avlönande för år 1913 av 16 distriktsveterinärer i Malmöhus län.

Bestyrkes å tjänstens vägnar:

NILS LANGE.
Registrator.

St. 1: —
Lösen 3: —
S. 4: — Kr.

(Stämpel.)